

† ΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ.

† Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια.

Τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὅ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσκει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὃ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὃ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ

μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Λνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Λντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Λσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῶ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

ᾠχος Δι

^πχ ^Δ
^Δ Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα α
κου στον μου ει σα κου στον μου Κυ ρι ε ^{6.} Κυ ρι
ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα α κου στον μου
προ σχες τη φω νη της δε η η σε ως μου ^{6.} εν
τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου στον
μου Κυ ρι ε ε ^{6.}

^{6.} ^Δ
^{6.} Κα τευ θυν θη τω η προ ο σευ χη μου ^Δ
ως θυ μι α μα ε νω ω πι ον σου ^{6.} ε παρ σις
τω ων χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ^Δ ει
σα κου στον μου Κυ ρι ε ε ^{6.}

Ἐ
 αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
 σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υπο στη σε ται
 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε στιν
 Τον φω τι σμον η η μων τον φω τι
 σαν τα πα αν τα α α αν θρω ω ω πον
 ι δων ο Προδρομος βα πτι σθη ναι πα α
 α ρα γε νο ο ο με ε ε ε νον χαι ρει τη
 ψυ υ χη και αι αι αι τρε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε και τρε μει ει τη χει ει ρι
 δει ει κνυ υ υ σιν α αυ τον και λε γει
 ει τοις λα α οι οις ι δε ο λυ τρου με ε

νος το ον Ι σρα α ηλ ^Δ ο ε λευ θε ρων η μας
 ε εκ της φθο ο ρα α α ας ^Δ ω ω α να μα
 α αρ τη η η η τε ^Δ Χρι στε ο Θε ος η
 μων δο ο ο ζα α α α σοι ^Δ
^Δ ^χ ^Δ ^Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ
 με μει να σε Κυ ρι ε ^Δ υ πε μει νεν η
 ψυ χη μου εις τον λο γον σου ^Δ ^χ ηλ πι σεν η
 ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον ^Δ
^Δ ^Τ ον φω τι σμον η η μων ^Δ τον φω τι
 σαν τα πα αν τα α α α αν θρω ω ω πον
^Δ ι δων ο Προδρομος ^Δ βα πτι σθη ναι πα α

α ρ α γ ε ν ο ο ο μ ε ε ε ε ν ο ν χ α ι ρ ε ι τ η
 ψ υ υ χ η και αι αι αι τ ρ ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε και τ ρ ε μ ε ι ε ι τ η χ ε ι ε ι ρ ι
 δ ε ι ε ι κ ν υ υ υ σ ι ν α α υ τ ο ν και λ ε γ ε ι
 ε ι τ ο ι σ λ α α ο ι ο ι σ ι δ ε ο λ υ τ ρ ο υ μ ε ε
 ν ο σ τ ο ο ν Ι σ ρ α α η λ ο ε λ ε υ θ ε ρ ω ν η μ α σ
 ε ε κ τ η σ φ θ ο ο ρ α α α α σ ω ω α ν α μ α
 α α ρ τ η η η η τ ε Χ ρ ι σ τ ε ο Θ ε ο ς η
 μ ω ω ν δ ο ο ο ζ α α α α σ ο ι
 Α πο φυ λα κ η σ π ρ ω ι α σ μ ε χ ρ ι ν υ
 κ τ ο ς α πο φυ λα κ η σ π ρ ω ι α σ ε λ π ι

σατω Ισραηλ επι τον Κυριον
 Του Λυτρωτου η ημων υποδουου
 λου βαααπτιιιζομεενου και τη
 του Πνευματος παρουσιια μααρτυ
 υυρου μεενου εφριζαν οορωωωσαι
 Ααααγγεεεεεεεεεε
 εαγγελωων στρατιιαι φωνη δε
 ουραα νοοοθεν ηνεχθη η εκ Παα
 τρος ουτος ον ο Προδρομος χειειροθεε
 τει Υιος μου υπαρχει οααγαπηη
 τος ενωηυδοοοκηηηηησα Χρι

στε ο Θεος ημων δο ο ο ζα α α

α σοι

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε

λε ος και πολ λη πα ρα τω λυ τρω σις

και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ

πασων των α νο μι ω ω ω ν αυ του

του Λυ τρω του η ημων υ πο δου ου

λου βα α α πτι ι ι ζο με ε νου και τη

του Πνευ ματος πα ρου σι ι α μα α ρ τυ

υ υ ρου με ε νου ε φρι ζαν ο ο ρω ω ω σαι

Α α α αγ γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε αγ γε λω ων στρα τι ι ι αι φω νη δε

ου ρα α νο ο ο θεν η νε χ θ η η εκ Πα α

τρος ου τος ον ο Προδρομος χει ει ρο θε ε

τει Υι ος μου υ πα αρχει ο α α γα πη η

τος εν ω η υ δο ο ο κη η η η σα Χρι

στε ο Θε ος η μω ων δο ο ο ζα α α

α σοι

Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε

θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα

α οι

Τα Ι ορ δα νι α ρει θρα σε την πη

γη ην ε δε ε ε ε ζα α α το και ο
 Πα ρα κλη τος ε εν ει ει ει δει πε ρι στε
 ρα α ας κα τη ηρ χε ε ε ε το κλι νει κο
 ρυ υ φην ο ο ο ο κλι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ο κλι να ας ου ρα α νους
 κρα α ζει και βο ο α πη λο ος τω πλα α
 στου ου ργω τι μοι ε πι τα τ τεις τα υ υ περ
 ε ε με ε γω χ ρει αν ε χω του σου ου ου
 ου βα πτι σμου ω α να μα α αρ τη
 η η η τε Χ ρι στε ο Θε ος η μω ω ν
 δο ο ο ζα α α α σοι

 Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε
 ος αυ του εφ η μας και η α λη θει α
 του Κυ ρι ου με νει εις το ο ον αι ω ω
 να

 Γω σαι βου λο με νος τον πλα νη
 θε εν τα α α αν θρω ω ω πον ουκ α
 πη ζι ω σας δου λου μορ φη ην εν δυ υ υ
 σα σθαι ε πρε πε γαρ σοι τω Δε ε ε ε σπο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο τω δε σπο
 τη η και Θε ε ω α να δε ζα α σθαι τα η
 μων υ υπερ η η η μων συ γαρ βα πτι σθεις

 σαρκι Λυτρωω τα της αφεσε εως η

 ζι ι ω σα ας η η μας δι ο ο βο

 ω ω ω ω με εν σοι ευ ερ γε τα Χρι

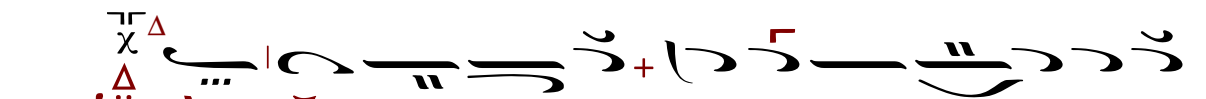

 στε ο Θε ος η μων δο ο ο ζα α α

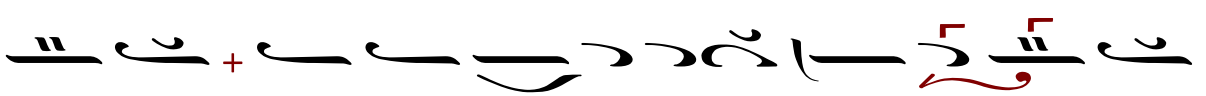

 α σοι

Δόξα, Καὶ νῦν. Ὁχος Δι.

 με Δο ο ο ζα Πα α α τρι ι ι και

 Υι ω και α γι ι ω Πνε ε ευ μα

 τι

 και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους

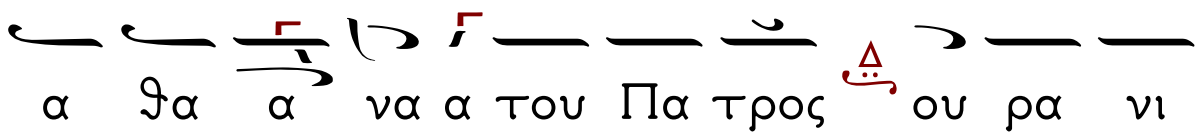
 αι ω νας των αι ω ω ω νων α α μην

Υπεκλινασκαραντωωω Προδρο
 ομωσυυνεεθλασασκαρααας
 τωωνδραακοοοντωνεπε
 στηηηςεεντοιςρειειθροιςεεφω
 τιιισασταασυυυμπαααντα
 τουδοξαζεινσεεεεεσωωτηη
 ηηηηηηηηηητονφωτισμον
 τωνψυχωωνηηηηημωωω
 ων

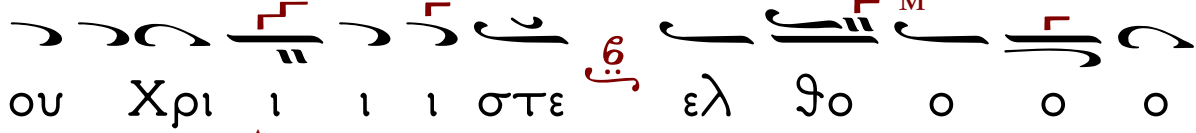
ΦΩΣ ΙΛΑΡΟΝ

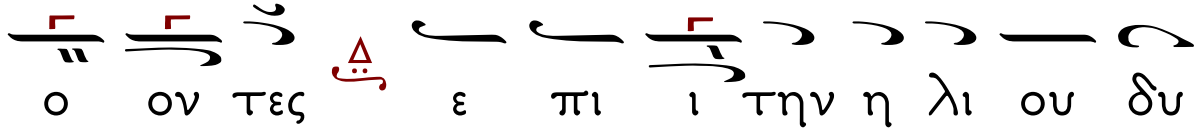
Ἦχος Δ

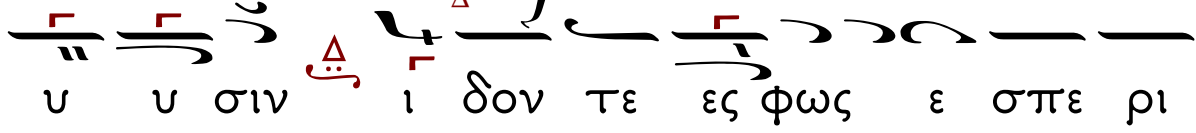

 Φως ἰ λαρὸν ἀ γι ἀς δο ο ο ζης

 ἀ θὰ ἀ νὰ α του Πα τρος ου ρα νι

 ἰ ἰ ου ἀ γι ου μα καρὸς Ἰ ἠ σου

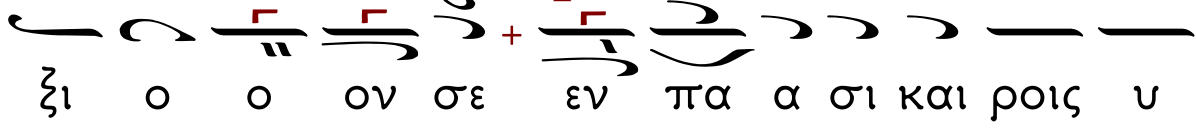

 ου Χρι ἰ ἰ ἰ στε ἐλ θο ο ο ο

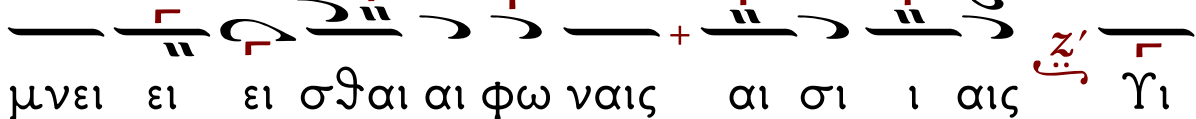

 ο ο ν τες ἐ πι ἰ την ἠ λι ου δυ

 υ υ σιν ἰ δον τε ες φως ἐ σπε ρι

 νον υ μνου ου μεν Πα τε ε ρα Ὑι ο ο ν

 και ἀ ἀ γι ο ο ν Πνε ευ μα Θε ο ο ν Ἀ

 ζι ο ο ο ν σε ἐ ν πα ἀ σι και ρις υ

 μνει εἰ εἰ σθαι αι φω ναις αι σι ἰ αις Ὑι

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ ΣΤ' ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

ε ε θε ε ε ου ου ζω η η η η η η η η
ο ο δι ι δου ους δι ο ο ο ο ο ο κο
οσμος σε ε ε δο ο ζα α α αλει

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, μετὰ τῶν τροπαρίων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν.

Α'. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 1, 1-13)

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ἣ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπέκειτο ἐπάνω τῆς Ἀβύσσου, καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν, καὶ διεχωρισεν ὁ Θεὸς ἀνάμεσον τοῦ φωτός, καὶ ἀνάμεσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε, Νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀναμέσον ὕδατος καὶ ὕδατος, καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνάμεσον τοῦ ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀναμέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν, καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός. Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά, καὶ

ἐγένετο οὕτω, καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηράν, Γῆν, καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσας, καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός. Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν, καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.

Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος λ' ᾠ — ἶ Κε

$\overset{\chi}{\underset{\circ}{\ddot{\eta}}}$ $\overset{\kappa}{\text{Κ}}$ — — — — — $\overset{\gamma'}{\text{Γ}}$ — — — — —
 $\overset{\chi}{\underset{\circ}{\ddot{\eta}}}$ Ε πε φανης εν τω κοσμη $\overset{\gamma'}{\text{Γ}}$ ο τον κο ο
 — — — — — $\overset{\chi}{\underset{\circ}{\ddot{\eta}}}$ — — — — —
 σμον ποι η η σας $\overset{\chi}{\underset{\circ}{\ddot{\eta}}}$ ι να φω τι σης τους εν
 — — — — — — — — — — — — — — —
 σκοτει καθη μενους φι λα ανθρωπε δο ζα α
 $\overset{\chi}{\underset{\circ}{\ddot{\eta}}}$
 σοι $\overset{\chi}{\underset{\circ}{\ddot{\eta}}}$

Στίχ α'. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

$\overset{\chi}{\underset{\circ}{\ddot{\eta}}}$ — — — — — — — — — — — — — — —
 $\overset{\chi}{\underset{\circ}{\ddot{\eta}}}$ Ι να φω τι σης τους εν σκοτει καθη με
 — — — — — — — — — — — — — — —
 νους φι λα ανθρωπε δο ζα α σοι $\overset{\chi}{\underset{\circ}{\ddot{\eta}}}$

Στίχ. β'. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν Ἐνθεσιν τὸ σωτήριον σου.

$\overset{\chi}{\underset{\circ}{\ddot{\eta}}}$ — — — — — — — — — — — — — — —
 $\overset{\chi}{\underset{\circ}{\ddot{\eta}}}$ Ι να φω τι σης τους εν σκοτει καθη με

νοϋς φιλανθρωπεδοζαασοι^χ_ῥ

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες, γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

^χ_ῥ **Ι**να φωτισησθε εν σκοτεικαθημε

νοϋς φιλανθρωπεδοζαασοι^χ_ῥ

Στίχ. δ'. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ὁ Θεός. Καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

^χ_ῥ **Ι**να φωτισησθε εν σκοτεικαθημε

νοϋς φιλανθρωπεδοζαασοι^χ_ῥ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τροπάριον Ἦχος πλ. α'.

^κ_χ **Ε**πεφανησεντωκοσμω^γ_ῆοτονκοο

σμονποιηησας^χ_ῥινα φωτισησθε εν

σκοτεικαθημενουςφιλαανθρωπεδοξαα

σοι

Ε'. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 2, 6-14)

Εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισαιέ· Κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ. Ζῆ Κύριος, καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε, καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφοτέροι. Καὶ πενήτηκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν Προφητῶν ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν, ἀμφοτέροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἡλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἶλησεν αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφοτέροι διὰ ξηραῆς. Καὶ ἐγένετο ὡς διῆλθον, εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισαιέ. Αἴτησαι, τί ποιήσω σοι, πρὶν ἢ ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· Γενηθήτω δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοὶ δισσωῶς ἐπ' ἐμοί. Καὶ εἶπεν Ἡλίας. Ἐσκλήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι· πλὴν, ἐάν, ἴδης με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοὶ οὕτως,

ἐὰν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρός, καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρισεν ἀνάμεσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἡλίας ἐν συσσεισμῷ, ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισαιὲ ἐώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα. Πάτερ, Πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι, καὶ ἐκράτησεν Ἐλισαιὲ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ Ἐλισαιέ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισαιέ, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἔλαβεν Ἐλισαιὲ τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ οὐ διηρέθη, καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ· Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς Ἡλιοῦ Ἀφρώ; καὶ ἐπάταξεν Ἐλισαιὲ τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς.

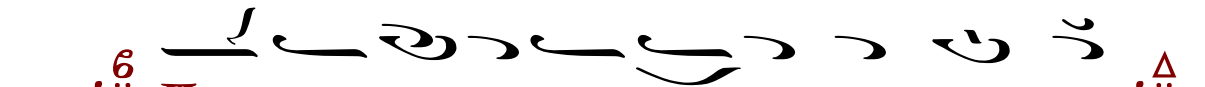

Ἦχος Δι

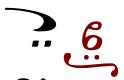
Ἄ μαρ τω λοις και αι τε λω ναις δι
 α πλη θους ε λε ους σου ε πε φαν ης σω
 τη η ρη μων που γαρ ει χε το φω ως σου λαμ
 ψαι ει μη τοις εν σκοτει κα θη με νοις δο
 ζα σοι οι

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

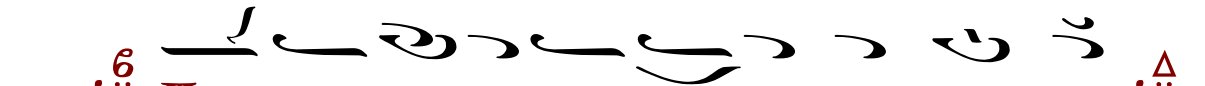

Που γαρ ει χε το φω ως σου λαμ ψαι
 ει μη τοις εν σκοτει κα θη με νοις δο ζα σοι
 οι

Στίχ. β'. Ἐπῆραν οἱ ποταμοί, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν.

Που γαρ ει χε το φω ως σου λαμ ψαι

 ει μη τοις εν σκοτει κα θη με νοις δο ζα σοι

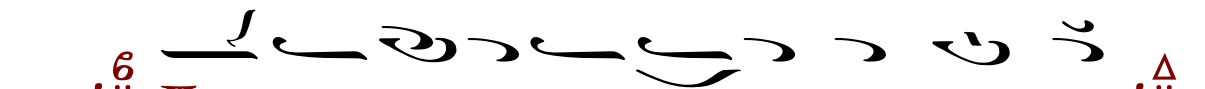

 οι

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Που γαρ ει χε το φω ως σου λαμ ψαι

 ει μη τοις εν σκοτει κα θη με νοις δο ζα σοι

 οι

Στίχ. δ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακροτητα ἡμερῶν.

Που γαρ ει χε το φω ως σου λαμ ψαι

 ει μη τοις εν σκοτει κα θη με νοις δο ζα σοι

 οι

Δόξα... Καὶ νῦν...

^π_χ

 Ἄ μαρ τω λοις και αι τε λω ναις δι

 α πλη θους ε λε ους σου ε πε φανης Σω

 τη ηρημων που γαρ ει χε το φω ως σου λαμ

 ψαι ει μη τοις εν σκοτει κα θη με νοις δο

 ζα σοι οι

ΣΤ'. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ, 5, 9-14)

Παρεγένετο Νεεμάν, Ἄρχων Βασιλέως Ἀσσυρίων, σὺν τοῖς ἄρμασιν αὐτοῦ καὶ ἵπποις αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου Ἐλισαιέ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισαιὲ ἄγγελον πρὸς αὐτόν, λέγων· Πορευθεῖς, λούσαι ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σὰρξ σου ἐπὶ σοί, καὶ καθαρισθήσῃ. Καὶ ἐθυμώθη Νεεμάν, καὶ ἀπῆλθε, καὶ εἶπεν· Ἴδου δὴ ἔλεγον, ὅτι ἐξελεύσεται πρὸς με, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ λεπρόν, καὶ ἀποσυνάξει αὐτὸ ἀπὸ τῆς σαρκός μου, οὐκ ἀγαθὸς Ἀβανὰ καὶ Φαρφά, ποταμοὶ Δαμασκού, ὑπὲρ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραήλ; οὐχὶ πορευθεῖς λούσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ καθαρισθήσομαι; Καὶ ἀπέστρεψε καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. Καὶ προσῆλθον οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Πάτερ, εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησε πρὸς σέ ὁ Προφήτης, οὐκ ἂν ἐποίησας; καὶ ὅτι εἶπε πρὸς σέ, λούσαι καὶ καθαρίσθητι; Καὶ κατέβη Νεεμάν καὶ ἐβαπτίσασατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ ἀνθρώπου

τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ὡς παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη.

Εἶτα Συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ψάλλομεν τὸν Τρισάγιον ὕμνον, καὶ ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον. Ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτὴρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου.

(Κεφ. 9, 19-27)

Ἄδελφοί, ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω. Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω, τοῖς ὑπὸ νόμον, ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω, τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος (μὴ ὢν ἄνομος Θεῶ, ἀλλ' ἔννομος Χριστῶ), ἵνα κερδήσω ἀνόμους. Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω, τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι, οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἐν τῷ σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον. Οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε. Πᾶς

δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται, ἐκεῖνοι μὲν οὖν, ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ὑμεῖς δὲ ἄφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως, οὕτω πυκτεύω, ὡς οὐκ ἄερα δέρων. Ἀλλ' ὑποπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος γ΄.

Ἐξηρεύσατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν.

Στίχ. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Κεφ. 3: 1-18

Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῃ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχοῦντος τῆς Ἰουδαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος, ἐπ' ἀρχιερέως Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένενο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱὸν, ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου,

κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ· Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεΐαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἔλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Τί οὖν ποιήσομεν; Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αυτοῖς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδώτω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων βρώματα, ὁμοίως ποιείτω. Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ,

καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν;
Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ
διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε. Ἐπηρώτων δὲ
αὐτόν καὶ στρατευόμενοι, λέγοντες· Καὶ ἡμεῖς
τί ποιήσομεν; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· μηδένα
διασεΐσητε, μηδὲ συκοφαντήσητε· καὶ ἄρκεισθε
τοῖς ὀφωνίοις ὑμῶν. Προσδοκῶντος δὲ τοῦ
λαοῦ, καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μή ποτε
αὐτὸς εἶη ὁ Χριστός, ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης
ἅπασι, λέγων· ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς·
ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ
ἰκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων
αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ
καὶ πυρί· οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ
διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ· καὶ συνάξει τὸν
σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον
κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ
ἕτερα παρακαλῶν, εὐηγγελίζετο τὸν λαόν.

Καὶ καθ' ἐξῆς, ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ
Μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνικὸν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, Αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Ἀλληλούϊα.

Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχήν, ἐξερχόμεθα ἐν τῇ Κολυμβήθρα,
προπορευομένου τοῦ Ἱερέως μετὰ λαμπάδων καὶ τοῦ θυμιατοῦ, καὶ
ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Εἰς τὸν Ἀγιασμόν. Ἰδιόμελα.

ᾠχος λ̣ π̣ δ̣ Νη̣

^{χ̣} ^N
^γ ^{δ̣} Φω νη Κυ ρι ου ε πι τω ν υ υ δα α α τω ν
 βο ο α α α λε ε ε γου ου ου ου σα ^{δ̣} Δευ
 τε ε λα α α βε τε ε πα α αν τε ες ^{δ̣} Πνευ μα
 σο ο φι ι ι ας ^{β̣} ^{λ̣} Πνευ ευ μα συ νε ε ε
 σε ε ε ε ως ^{δ̣} Πνε ε ευ μα φο ο ο ο
 ο βου ου Θε ου ου ου ^{γ̣} του ε πι φα νε ε ε

ε εντος Χρι ι ιστου
 ημερον των υ δατων α γι α ζε ται
 η η φυ υ υ σις και ρη γνου υ ται αι ο ι
 ι ο ο ορ δα α α νης και των ι
 διων να α μα α α τω ων ε πε χει το ο ρε
 ε ευ μα Δε σπο ο την ο ρω ω ων ρυ πτο
 ο ο με ε ε ε νον
 ως αν θρω πος ε εν πο τα μω η λ
 θες χρι στε ε ε Βα σι ι ι λευ και αι
 δου λι κον βα απτι ι ι σμα λα βειν σπ ευ δεις
 α γα θε υ πο τω ων του ου Προ ο δρο

ο ο μου χει ει ει ρων ^Δ δι α τας α ^Π

μαρ τι ι ας η μω ω ων φι λα α ^N αν θρω

ω ω ω ε ^γ

^χ ^N ^γ Δ ο ο ο ζα Πα τρι ι ι και Υι ω ^β ^λ

και Α α γι ι ι ω Πνε ε ε ευ μα α α

α τι ^γ

^γ ^N ^β ^λ και νυ υν και α ει ^β ^λ και εις τους αι αι

ω ω ω να α ας των αι ω ω ω ω νων

α α α μην ^γ

^γ ^N ^β ^λ Προς την φω νην του βο ωντος εν τη ε ε

ρη η η μω ^β ^λ ε τοι μα σα α τε τη ην ο ο

δο ο ον του ου Κυ υ ρι ι ι ου ^γ η λθε
 ες Κυ υ ρι ι ε μορ φη ην δου ου λου λα
 βων ^Δ βα α πτι σμα αι των ^Δ ο μη γνου ου
 ους α α α α μα α αρ τι ι ι α αν ^γ
 ει δο σαν σε υ υ δα α α τα και αι ε ε
 φο ο βη η η θη η η η σαν ^Δ συν τρο ο ο
 μοσ γε γονεν ο ο ο Προδρο ομοσ ⁶ και αι ε
 ε βο ο ο ο η σε ε ε λε ε ε ε γων
^γ πωσ φω ω τι ι ι σει ο λυ υ χνοσ το Φωσ ^Δ
 πωσ χει ρο θε ε τη η η σει ει ει ο ο δου ου
 λοσ το ον Δε ε ε σπο ο ο ο την ^γ α

γι ι α α σον ε με και τα υ υ δα τα
 Σω τηρ ο αι αι ρω ω ν του κο ο ο
 ο ο σμου τη ην α α μα α αρ τι ι ι α α
 α αν

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 35, 1-10)

Τάδε λέγει Κύριος, Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιᾶσθω ἔρημος, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιᾶσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου, καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ, ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε, καὶ εἶπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῆς διανοίας, ἰσχύσατε καὶ μὴ φοβεῖσθε, ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἤξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται

ὄφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἀλείται ὡς ἔλαφος ὁ χωλὸς, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων, ὅτι ἐρῶράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῆ διψώση. Καὶ ἔσται ἡ ἄνυδρος εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται, ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις καλάμου καὶ ἔλη, ἐκεῖ ἔσται ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται, οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος, οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῆ ἔπ' αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὐρεθῆ ἐκεῖ, ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι καὶ συνηγμένοι διὰ Κύριον. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἤξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν, ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς, ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 55, 1-13)

Τάδε λέγει Κύριος, οἱ διψῶντες πορεύεσθε

ἐφ' ὕδωρ, καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε, καὶ φάγετε, καὶ πίεσθε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἶνον καὶ στέαρ, ἵνα τὶ τιμᾶσθε ἀργυρίου ἐν οὐκ ἄρτοις, καὶ ὁ μόχθος ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; Ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ, καὶ ἐντροφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὤσιν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθήσατε ταῖς ὁδοῖς μου, εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν, καὶ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαυΐδ τὰ πιστά, ἰδοὺ μαρτύριον ἐν Ἔθνεσιν ἔδωκα αὐτόν, ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα Ἔθνεσιν, ἰδοὺ Ἔθνη, ἃ οὐκ οἶδασί σε, ἐπικαλέσονταί σε, καὶ λαοί, οἳ οὐκ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σὲ καταφεύξονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰσραήλ, ὅτι ἐδόξασέ σε. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ εὕρισκειν αὐτόν, ἐπικαλέσασθε, ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίζη ὑμῖν, ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βουλάς αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέφητε πρὸς Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεσθε, καὶ κράξεσθε, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γὰρ εἰσιν αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδ' ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, αἱ ὁδοί μου, λέγει

Κύριος. Ἄλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἂν καταβῆ ὑετός, ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῆ ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρωσιν, οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῆ πρὸς με κενόν, ἕως ἂν τελεσθῆ ὅσα ἂν ἠθέλησα, καὶ εὐοδώσω τὰς ὁδοὺς μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε, τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσῃ τοῖς κλάδοις. Καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντί, δὲ τῆς κονύζης ἀναβήσεται μυρσίνη, καὶ ἔσται Κυρίῳ εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 12, 3-6)

Τάδε λέγει Κύριος Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἔρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον

βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν, ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῆ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών, ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Προκείμενον. ᾠδὴ γ΄.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Στίχ. **Κ**ύριος ὑπερασπιστῆς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 10, 1-4)

Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ Πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον. Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο, ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρώμα πνευματικὸν ἔφαγον. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον, ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, ἣ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

Ἀλληλούϊα. ᾠδὴ δ΄.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Στίχ. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ...

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος Τὰ Εἰρηνικά. Ἐν ᾧ δὲ λέγονται ταῦτα ὑπὸ τοῦ Διακόνου, ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς τὴν ἐξῆς Εὐχὴν. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, κλπ.

Ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ἦπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ,

τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως Χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ γενέσθαι τὸ ὕδωρ τοῦτο ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, εἰς

ΐασιν ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ ὕδωρ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὄρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῶν ἀντλούντων καὶ ἀρουομένων εἰς ἀγιασμὸν οἴκων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πᾶσι τοῖς ἀρουομένοις πίστει, καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι ἀγιασμοῦ, διὰ τῆς τῶν ὑδάτων τούτων μεταλήψεως, τῇ ἀοράτῳ ἐπιφανείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον

ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ὁ ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν μυστικῶς.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μονογενὴς Υἱός, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρός, ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτόν, καταύγασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς μεγαλωσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμαστοῖς σου μεγαλουργήμασι, καὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίῳ σου οἰκονομίᾳ. Ἐν ἧ τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν καὶ πτωχὸν περιβαλλόμενος φύραμα, καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκατιῶν, ὁ τῶν ἀπάντων Βασιλεύς, ἔτι καὶ δουλικῇ χειρὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι κατεδέξω, ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἀγιάσας ὁ

ἀναμάρτητος, ὁδοποιήσης ἡμῖν τὴν δι' ὕδατος
καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν, καὶ πρὸς τὴν
πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστήσης ἐλευθερίαν. Οὗ
τινος θείου Μυστηρίου τὴν ἀνάμνησιν
ἐορτάζοντες, δεόμεθά σου φιλόανθρωπε
Δέσποτά Ῥᾶνον ἔφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους
δούλους σου, κατὰ τὴν θείαν σου ἐπαγγελίαν,
ὑδωρ καθάρσιον, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν
δωρεάν, εἰς τὸ ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ τὴν αἴτησιν
ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν εὐπρόσδεκτον γενέσθαι
τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι'
αὐτοῦ ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σου
χαρισθῆναι λαῷ, εἰς δόξαν τοῦ ἁγίου
προσκυνητοῦ σου Ὀνόματος. Σοὶ γὰρ πρέπει
πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ
ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ,
καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

*Καὶ εἰπὼν καθ' ἑαυτὸν τό, Ἀμήν, τοῦ Διακόνου ἦδη
πεπληρωκότος τὴν Συναπτὴν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς
μεγαλοφώνως τῆς Εὐχῆς ταύτης.*

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα

σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

ὁ α' χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

ὁ β' χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

ὁ α' χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Σὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα τῷ σῶ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέτταρσι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις. Σὲ ὕμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ ἐντυγχάνει τὰ ἄστρα, σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς, σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι, σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν

ἐπὶ τῶν ὑδάτων, σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν
 ψάμμῳ, σὺ πρὸς ἀναπνοᾶς τὸν ἀέρα ἐξέχεας,
 Ἄγγελικαὶ Δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν, οἱ τῶν
 Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι, τὰ
 πολυόμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρουγα
 Σεραφὶμ κύκλῳ ἱστάμενα καὶ περιϊπτάμενα,
 φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης
 κατακαλύπτεται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὢν
 ἀπερίγραπτος, ἀναρχὸς τε καὶ ἀνέκφραστος,
 ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν δούλου λαβών, ἐν
 ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, οὐ γὰρ ἔφερες,
 Δέσποτα, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, θεάσασθαι
 ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν
 ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς.
 Ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον,
 οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν, τὰς τῆς φύσεως
 ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας, παρθενικὴν ἠγίασας
 μήτραν τῷ τόκῳ σου, πᾶσα ἡ κτίσις ὕμνησέ σε
 ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς
 ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης. Σὺ
 καὶ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα ἠγίασας, οὐρανόθεν
 καταπέμφας τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τὰς
 κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας
 δρακόντων.

Αὐτὸς οὖν, φιλόανθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο.

ὁ β' χορός : Ἀμὴν.

Αὐτὸς οὖν, φιλόανθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο.

ὁ α' χορός: Ἀμὴν.

Αὐτὸς οὖν, φιλόανθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο.

ὁ β' χορός: Ἀμὴν.

Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαὶν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριο, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, Ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον, ἵνα πάντες οἱ ἀρουόμενοι καὶ μεταλαμβάνοντες ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἰατρείαν παθῶν, πρὸς ἁγιασμόν οἴκων, πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθεῖσαν

φύσιν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος κατακλύσας ἐπὶ τοῦ Νῶε τὴν ἁμαρτίαν. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραώ, διὰ Μωϋσέως, τὸ γένος τῶν Ἑβραίων. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ διαρρόησας πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, καὶ χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν λαόν σου κορέσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ πυρός, διὰ τοῦ Ἡλιοῦ, ἀπαλλάξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ Βάαλ.

Ἀὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ.

ὁ ἀ' χορός: Ἀμήν.

Ἀὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ.

Ὁ β' χορός: Ἀμήν.

Ἀὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ.

Ὁ ἀ' χορός: Ἀμήν.

Δὸς πᾶσι, τοῖς τε μεταλαμβάνουσι, τὸν ἀγιασμόν, τὴν εὐλογίαν, τὴν κάθαρσιν, τὴν υἰείαν. Καὶ σῶσον, Κύριε, τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν. **(ἐκ γ')** Καὶ

φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ, ὑπόταξον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, χάρισαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), καὶ παντὸς τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ἴνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ διὰ Ἀγγέλων, καὶ διὰ ἀνθρώπων, καὶ διὰ ὀρωμένων, καὶ διὰ ἀοράτων, δοξάζεται σου τὸ πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...: **Ο**ὐ Κύριε.

Καὶ ἡ Εὐχὴ μυστικῶς.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὔς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὃ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἁγιάσας τὰ ὕδατα, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τῶν ἑαυτῶν αὐχένων σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς

ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ, καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς καὶ σώματος.

Ἐκφώνησις.

Κὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀμήν.**

Καὶ εὐθύς, εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροειδῶς, βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρόν, ὄρθιον αὐτὸν κατάγων ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἀνάγων, ψάλλων καὶ τὸ παρόν:

Τροπάριον Ἦχος α΄.

Εν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι. **(τρίς).**

Κοντάκιον Ἦχος δ΄.

Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ. Μὴ δειλιάσης βαπτίσει με, σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Καὶ ῥαντίζει πάντα τὸν Λαὸν ἐκ τοῦ ὕδατος. Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῷ Ναῶ, ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον εἰς ἤχον πλ. β΄.

Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας τὸ μέγεθος, ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος, τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος, ἀγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων, συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ, μετ' εὐφροσύνης ἀδελφοί, ἢ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδοται, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος λ̣ Πα̣ $\frac{\chi}{\pi}$ $\frac{\Pi}{\text{A}}$ $\frac{\text{u}}{\text{u}}$ $\frac{\text{u}}{\text{u}}$ $\frac{\text{u}}{\text{u}}$ $\frac{\text{u}}{\text{u}}$ $\frac{\text{u}}{\text{u}}$ $\frac{\text{u}}{\text{u}}$

Ἄ νυ μνη σω μεν οι πι ι

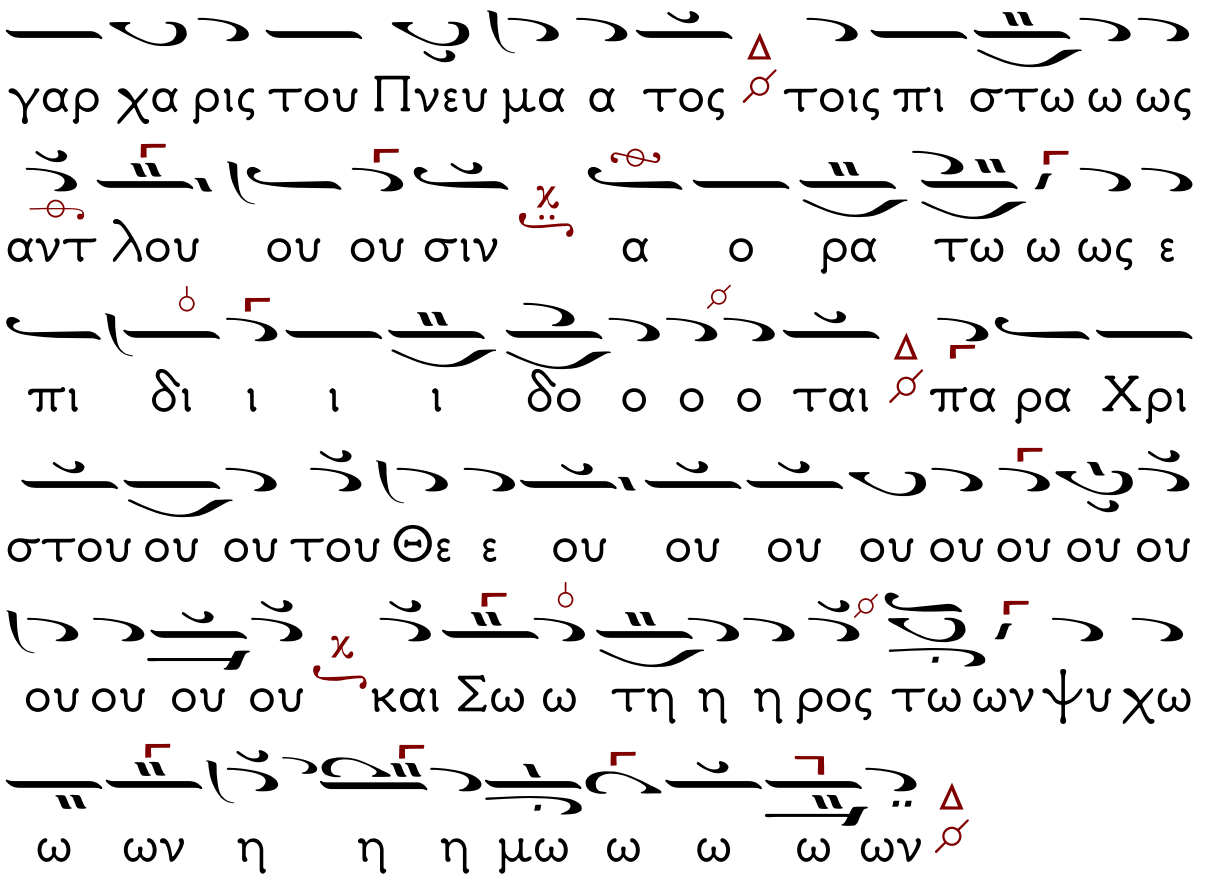
$\frac{\Delta}{\sigma}$ $\frac{\text{u}}{\text{u}}$ $\frac{\text{u}}{\text{u}}$ $\frac{\text{u}}{\text{u}}$ $\frac{\text{u}}{\text{u}}$ $\frac{\text{u}}{\text{u}}$ $\frac{\text{u}}{\text{u}}$ $\frac{\text{u}}{\text{u}}$ $\frac{\text{u}}{\text{u}}$ $\frac{\text{u}}{\text{u}}$

στοι της πε ρι η μας του Θε ου οι κο νο

$\frac{\text{u}}{\text{u}}$ $\frac{\text{u}}{\text{u}}$ $\frac{\text{u}}{\text{u}}$ $\frac{\text{u}}{\text{u}}$ $\frac{\text{u}}{\text{u}}$ $\frac{\text{u}}{\text{u}}$ $\frac{\text{u}}{\text{u}}$ $\frac{\text{u}}{\text{u}}$ $\frac{\text{u}}{\text{u}}$ $\frac{\text{u}}{\text{u}}$ $\frac{\text{u}}{\text{u}}$ $\frac{\text{u}}{\text{u}}$

μι ι α α ασ το με ε γε ε ε ε θος εν

γαρ τω η μω ωων πα ρα α πτω ω ω
 ω μα α α α τι γε νο ο με νο ος αν θρω ω
 πο ος την η μων κα θαρ σιν κα θαι
 αι ρε ε ται αι αι ε εν τω Ι ι ορ
 δα α α α νη ο μο νος κα θα ρος και α
 κη ρα α τος α γι α ζων ε με και
 αι τα υ υ υ υ δα α α τα και τας κε
 φα λας των δρα κο ον των συν τρι ι ι ι
 βων ε πι ι ι του υ υ δα α α α τος
 αν τλη σω με ε εν ου ουν υ υ υ δωρ
 μετ ευ φρο συ υ νης α δε ελ φοι η

Μετά ταῦτα «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον...»
 Ἀπόλυσις.

Ἡ Μεταφορά Κειμένων - Καλλιτεχνική ἐπιμέλεια
 ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
 τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη τοῦ Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.